

گزارش یک مورد عود سرطان اپی تلیالی پاپیلاری سروز تخدمان با متاستاز ایزوله و یک طرفه غده لنفاوی زیر

بغل به عنوان یک تظاهر غیرمعمول

دکتر مهدیس محمدیان امیری^{۱*}، دکتر احمد عامری^۲، آیناز صورتی^۳، سیده فهیمه شجاعی^۴، دکتر شبنم بزرگزاده وسطی کلائی^۴

۱. فلوشیپ انکولوژی زنان، دپارتمان مامایی و ژنیکولوژی مرکز توسعه تحقیقات بالینی بیمارستان فیروزگر، دانشکده پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی ایران، تهران، ایران.
۲. استادیار گروه رادیوتراپی و انکولوژی، دانشکده پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی تهران، تهران، ایران.
۳. کارشناس ارشد روانشناس بالینی، مرکز توسعه تحقیقات بالینی بیمارستان فیروزگر، دانشکده پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی ایران، تهران، ایران.
۴. دستیار گروه مامایی، دانشکده پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی ایران، تهران، ایران.

تاریخ دریافت: ۱۳۹۷/۰۲/۱۷ تاریخ پذیرش: ۱۳۹۷/۰۵/۰۸

خلاصه

مقدمه: در میان سرطان‌های ژنیکولوژیک، سرطان‌های اپی‌تلیالی تخدمان، مهم‌ترین عامل مرگ ناشی از سرطان در ایالات متحده آمریکاست که ۳۶٪ از کل سرطان‌های ژنیکولوژیک را شامل می‌شود. یکی از دلایل نتایج ضعیف درمانی و مرگ‌ومیر بالای این نوع سرطان ژنیکولوژیک این است که معمولاً این سرطان در مراحل پیشرفته تشخیص داده می‌شود و درمان استاندارد جهت این بیماران، یک جراحی اولیه است که با درمان کمoterapی در صورت نیاز همراه می‌شود. در حالی که سرطان پستان یکی از بدخیمی‌های شایع در میان زنان است، اما متاستاز سایر سرطان‌ها به پستان تقریباً نادر است. در این گزارش یک خانم ۷۰ ساله با متاستاز ایزوله لنف نود زیر بغل از منشأ تخدمانی معروفی می‌شود.

معرفی بیمار: خانم ۷۰ ساله منوپاز با توده قابل لمس در زیر بغل سمت راست به سایز 3×3 سانتی‌متر به بیمارستان امام حسین مراجعه نمود. بیمار ۵ سال قبل به علت خونریزی دوره یائسگی و توده سالید آدنکس و CA125 بالا تحت لایکاتومی قرار گرفت و با تشخیص آدنوکارسینومای پاپیلاری سروز تخدمان، تحت جراحی سایتورید اکتیو اولیه و سپس تحت شیمی‌درمانی ادجونت قرار گرفت. با توجه به سابقه سرطان تخدمان در ۵ سال قبل و بررسی بیشتر این لنف نود مشکوک و رد کردن احتمال سرطان پستان، بیمار تحت بررسی احتمال متاستاز قرار گرفت. در بیوپسی و بررسی ایمونوهیستوکمیستری جهت بیمار، لنف نود متاستاتیک با منشأ سرطان اپی‌تلیالی تخدمان تشخیص داده شد و بیمار تحت درمان تسكینی بتا تاکسل + کربوپلاتین قرار گرفت و سایز لنف نود زیر بغل کوچک‌تر شد.

نتیجه‌گیری: با توجه به غیر معمول بودن عود سرطان تخدمان به صورت درگیری ایزوله لنف نود زیر بغل، این گزارش به اهمیت در نظر گرفتن متاستاز ایزوله زیر بغل و تشخیص افتراقی آن از سرطان اولیه پستان در بیماران با سابقه سرطان تخدمان تأکید دارد؛ چراکه پروگنووز و درمان متفاوتی برای هر کدام از تشخیص‌ها وجود خواهد داشت.

کلمات کلیدی: پاپیلاری سروز، تخدمان، کانسر، لنف نود، متاستاز

* نویسنده مسئول مکاتبات: دکتر مهدیس محمدیان امیری؛ دانشکده پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی ایران، تهران، ایران. تلفن: ۰۲۱-۷۷۵۴۳۶۳۴؛ پست الکترونیک: amiri_mahdis@yahoo.com

بدخیمی‌های شایع در میان زنان است، اما متاستاز سایر سرطان‌ها به پستان تقریباً نادر است و عموماً منشأ متاستاز پستان سمت مقابل می‌باشد (۱۲). در این گزارش یک خانم ۷۰ ساله با متاستاز ایزووله لنف نود زیر بغل از منشأ تغذیه ای معرفی می‌شود.

معرفی بیمار

خانم ۷۰ ساله منوپاز با توده قابل لمس در زیر بغل سمت راست به سایز 3×3 سانتی‌متر به بیمارستان امام حسین مراجعه نمود. بیمار ۵ سال قبل به علت خونریزی دوره منوپاز، تحت سونوگرافی قرار گرفت که با تشخیص توده سالید آدنکس و CA125 بالا تحت لایه اتوومی قرار گرفت و با تشخیص آدنوکارسینومای پلیلاری سروز تغذیه ای اکتیو اولیه و سپس تحت شیمی‌درمانی ادجوانت قرار گرفت. بیمار در مرحله stage 1 سرطان اپی‌تلیالی تغذیه ای تشخیص داده شد و تحت درمان قرار گرفت.

با توجه به سابقه ۵ سال قبل سرطان تغذیه ای و تظاهر کنونی لنف نود زیر بغل، بیمار تحت بررسی دقیق از نظر احتمال ابتلاء به سرطان پستان و نیز بررسی متاستاز از منشأ تغذیه ای قرار گرفت.

در سی‌تی اسکن قفسه سینه، آدنوپاتی زیر بغل مشاهده شد و در بیوپسی و بررسی ایمونوهیستوکمیتری جهت بیمار، لنف نود متاستاتیک با منشأ سرطان اپی‌تلیالی تغذیه ای تشخیص داده شد (شکل ۱) و بیمار تحت درمان تسکینی بتا تاکسل + کربوپلاتین قرار گرفت و سایز لنف نود زیر بغل کوچک‌تر شد.

مقدمه

در میان سرطان‌های ژنیکولوژیک، سرطان اپی‌تلیالی تغذیه ای (EOC) مهم‌ترین علت مرگ‌ومیر ناشی از سرطان‌های ژنیکولوژیک در آمریکا می‌باشد و در مجموع $\approx 3\%$ از سرطان‌های ژنیکولوژیک را شامل می‌شود و سومین سرطان شایع ژنیکولوژیک می‌باشد (۱). به علاوه سایر عوامل از جمله نژاد، سن، نوع هیستوتاپولوژیک، گرید تومور، مارکرهای تومور و توده باقی‌مانده بعد از جراحی سایتوريید اکتیو اولیه نیز در پیش‌آگهی سرطان تغذیه ای نقش دارند (۲). درمان استاندارد جهت سرطان‌های اپی‌تلیالی تغذیه ای سایتوريید اکتیو اولیه و در صورت لزوم همراهی با کمترایی ادجوانت می‌باشد (۳).

با وجود این درمان، همچنان پیش‌آگهی سرطان تغذیه ای در افراد مبتلا به مراحل پیشرفته این بیماری ضعیف می‌باشد (۴) و دلیل اصلی نتایج درمانی ضعیف این است که این بیماران در مراحل پیشرفته تشخیص داده می‌شوند.

متاستاز ایزووله به لنف نود زیر بغل از منشأ سرطان اپی‌تلیالی تغذیه ای بسیار نادر می‌باشد (۴). کمتر از $\approx 4\%$ زنان مبتلا به سرطان‌های اپی‌تلیالی تغذیه ای، بهطور کامل قابل درمان هستند (۵). درمان سرطان اولیه پستان با درگیری لنف نود از درمان متاستاز به لنف نود زیر بغل با منشأ تغذیه ای متفاوت است. درمان عود سرطان تغذیه ای در لنف نود زیر بغل تنها کمترایی می‌باشد، ولی درمان موارد اولیه سرطان پستان در لنف نود زیر بغل در بیشتر موارد جراحی همراه با کمترایی است (۷)، در حالی‌که سرطان پستان یکی از

شکل ۱- نمای پاتولوژی بیوپسی از لنف نود زیر بغل

بحث

متاستاز ایزوله از تومور پاپیلاری سروز تخدمان به لنف نود زیر بغل بسیار نادر است (۴). سلطان‌های اپی‌تیال تخدمان شایع‌ترین علت مرگ ناشی از سلطان‌های ژنیکولوژیک در آمریکاست و کمتر از ۴٪ بیماران با سلطان تخدمان بهبود پیدا می‌کنند. شایع‌ترین سن شیوع آن، دهه ششم و هفتم زندگی است (۶). سلطان‌های اپی‌تیالی شایع تخدمان به شیوه مستقیم در داخل فضای صفاتی و نیز از طریق مسیرهای لنفاوی به لف نودهای لگنی و پاراآورت متاستاز می‌دهد (۸).

در مطالعه کورمیو و همکاران (۲۰۰۳)، ۱۶۲ بیمار مبتلا به سلطان اپی‌تیالی تخدمان مورد بررسی قرار گرفتند و در مجموع ۶۷ مورد متاستاز خارج تخدمانی گزارش شد که ۰.۸٪ در هنگام تشخیص اولیه و ۰.۲۲٪ در هنگام عود یا پیشرفت بیماری مشخص شد. تنها در ۵ نفر آنها متاستاز لنفاوی خارجی شکمی گزارش شد و فقط یک مورد متاستاز به پستان گزارش شد (۹). زانگ و همکاران (۲۰۰۰) نیز بیماران با سلطان اپی‌تیالی تخدمان را بررسی و ۶ بیمار با درگیری لف نود سوپرکلاریکولا و ۵ بیمار با درگیری ایلیواینگوئنال را گزارش کردند (۱۰). لف نود زیر بغل، یک محل ناشایع جهت متاستاز از منشأ تخدمان می‌باشد و شیوع آن ۳-۶٪ از کل سلطان‌های پستان را شامل می‌شود (۱۱). از میان انواع سلطان‌های تخدمان، شایع‌ترین نوع سلطان متاستاز دهنده به لف نود زیر بغل، نوع سروز کارسینوما می‌باشد (۱۱).

در مطالعه کالان ماسون و همکار (۲۰۱۵)، یک مورد سلطان تخدمان گزارش شد که تظاهر اولیه بیماری متاستاز به پستان بود که در حقیقت درگیری لف نود داخل پستان بود (۱۲).

نتیجه‌گیری

زمانی که لف نود زیر بغل در سلطان‌های اپی‌تیالی تخدمان گزارش می‌شود، درمان آن بسیار مهم است و متاستاز به زیر بغل از منشأ تخدمان باید از سلطان پستان اولیه تشخیص داده شود، چون پروگنووز و درمان این دو کاملاً متفاوت است. با توجه به اینکه سلطان پستان یکی از بدحیمی‌های شایع در میان زنان است، اما متاستاز سایر سلطان‌ها به پستان تقریباً نادر است و معمولاً منشأ متاستاز، پستان سمت مقابل می‌باشد (۱۲). اولین تشخیصی که در نظر گرفته می‌شود، یک سلطان اولیه مجدد می‌باشد و اگر ضایعه یک سلطان اولیه مجدد باشد، بیمار بهوسیله جراحی پستان و درمان ادجوت مناسب از جمله رادیوتراپی و یا شیمی‌درمانی تحت درمان قرار می‌گیرد. سلطان تخدمان متاستاتیک به زیر بغل یک تظاهر نادر در بیماران مبتلا به سلطان‌های اپی‌تیالی تخدمان است و درمان پیش‌آگهی این دو بسیار متفاوت است و تشخیص درست نوع متاستاتیک تخدمان از نوع اولیه پستان نیاز به جراحی پستان را از بین می‌برد.

منابع

1. Jemal A, Siegel R, Xu J, Ward E. Cancer statistics, 2010. CA Cancer J Clin 2010; 60(5):277-300.
2. Fathalla MF. Factors in the causation and incidence of ovarian cancer. Obstet Gynecol Surv 1972; 27(11):751-68.
3. Fader AN, Rose PG. Role of surgery in ovarian carcinoma. J Clin Oncol 2007; 25(20):2873-83.
4. Markman M, Bundy BN, Alberts DS, Fowler JM, Clark-Pearson DL, Carson LF, et al. Phase III trial of standard-dose intravenous cisplatin plus paclitaxel versus moderately high-dose carboplatin followed by intravenous paclitaxel and intraperitoneal cisplatin in small-volume stage III ovarian carcinoma: an intergroup study of the Gynecologic Oncology Group, Southwestern Oncology Group, and Eastern Cooperative Oncology Group. J Clin Oncol 2001; 19(4):1001-7.
5. Siegel RL, Miller KD, Jemal A. Cancer statistics, 2015. CA Cancer J Clin 2015; 65(1):5-29.
6. Mohamadianamiri M. Dermatomyositis as a feature of ovarian cancer: a case report. Sci J Kurdistan Univ Med Sci 2018; 22:110-7. (Persian).
7. Ashrafganjoei T, Mohamadian AM, Zeynalzadeh M. Uterine carcinosarcoma associated with tamoxifen use in a menopausal patient: a case report. J Babol Univ Med Sci 2015; 17(12):71-4. (Persian).
8. Kamura T, Jeon JD. Lymph node metastasis in a gynecologic malignancy. Yonsei Med J 2002; 43(6):783-91.
9. Cormio G, Rossi C, Cazzolla A, Resta L, Loverro G, Greco P, et al. Distant metastases in ovarian carcinoma. Int J Gynecol Cancer 2003; 13(2):125-9.
10. Zang RY, Zhang ZY, Cai SM, Tang MQ, Chen J, Li ZT. Epithelial ovarian cancer presenting initially with extraabdominal or intrahepatic metastases: a preliminary report of 25 cases and literature review. Am J Clin Oncol 2000; 23(4):416-9.
11. Raptis S, Kanbour AI, Dusenberry D, Kanbour-Shakir A. Fine-needle aspiration cytology of metastatic ovarian carcinoma to the breast. Diagn Cytopathol 1996; 15(1):1-6.
12. Mason C, Yokubaitis K, Hamilton R, Oza U, Shah Z, Spigel J, et al. Unusual presentation of metastatic ovarian carcinoma as an enlarged intramammary lymph node. Baylor Univ Med Center Proc 2015; 28(3):386-8.